

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja

Druk nr 3864

Warszawa, 26 sierpnia 2015 r.

Pani
Małgorzata Kidawa-Błońska
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o działalności lecniczej.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Michała Szczerbę.

(-) Grażyna Ciemniak; (-) Barbara Czaplicka; (-) Zofia Czernow; (-) Ewa Czeszejko-Sochacka; (-) Alicja Dąbrowska; (-) Tomasz Głogowski; (-) Rafał Grupiński; (-) Bożena Henczyca; (-) Maria Małgorzata Janyska; (-) Leszek Jastrzębski; (-) Jerzy Kozdroń; (-) Jan Kulas; (-) Marzena Okła-Drewnowicz; (-) Janina Okrągły; (-) Andrzej Orzechowski; (-) Jakub Rutnicki; (-) Krystyna Skowrońska; (-) Bożena Sławiak; (-) Michał Szczerba; (-) Mariusz Witczak.

USTAWA
z dnia.....
o zmianie ustawy o działalności leczniczej

Art. 1. W ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 217, z późn. zm.¹⁾) w art. 37 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Do jednostki służby medycyny pracy Służby Więziennej przepisy ustawy stosuje się odpowiednio, przy uwzględnieniu ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1184) i ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1415 i 1822 oraz z 2015 r. poz. 529) oraz przepisów wydanych na ich podstawie, z tym że przepisów art. 17 ust. 1 pkt 4, art. 25, art. 30, art. 44-50 oraz przepisów oddziału 2 w rozdziale 3 działu II nie stosuje się.

4. Do podmiotów leczniczych utworzonych przez Ministra Sprawiedliwości dla osób pozbawionych wolności przepisy ustawy stosuje się odpowiednio, przy uwzględnieniu ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.²⁾) i ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej, z tym że przepisów art. 17 ust. 1 pkt 4, art. 25, art. 30, art. 34 i art. 35, art. 44-46, art. 48-50 oraz przepisów oddziału 2 w rozdziale 3 działu II nie stosuje się."

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

---

¹⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1290 oraz z 2014 r. poz. 24, 423, 619, 1138, 1146, 1491 i 1626.

²⁾Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 90, poz. 557, Nr 160, poz. 1083, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 60, poz. 701 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 111, poz. 1194 i Nr 98, poz. 1071, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 200, poz. 1679, Nr 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 142, poz. 1380 i Nr 179, poz. 1750, z 2004 r. Nr 93, poz. 889, Nr 210, poz. 2135, Nr 240, poz. 2405, Nr 243, poz. 2426 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1363 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 123, poz. 849, z 2008 r. Nr 96, poz. 620 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 22, poz. 119, Nr 62, poz. 504 Nr 98, poz. 817, Nr 108, poz. 911, Nr 115, poz. 963, Nr 190, poz. 1475, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 34, poz. 191, Nr 40, poz. 227, Nr 125, poz. 842 i Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 39, poz. 201, Nr 39 poz. 202, Nr 112, poz. 654, Nr 185, poz. 1092, Nr 217, poz. 1280 i Nr 240, poz. 1431, z 2012 r. poz. 908, z 2013 r. poz. 928 i 1247, z 2014 r. poz. 287, 619 i 1707 oraz z 2015 r. poz. 21, 396 i 541.

Uzasadnienie

Proponowana zmiana w ustawie o zmianie ustawy o działalności leczniczej ma charakter systemowy, dostosowujący sytuację prawną podmiotów leczniczych dla osób pozbawionych wolności utworzonych przez Ministra Sprawiedliwości do sytuacji prawnej innych podmiotów leczniczych o szczególnych regulacjach, i jest zbieżna z uchwaloną przez Sejm zmianą regulacji dotyczących podmiotów leczniczych w formie jednostki wojskowej podległych Ministrowi Obrony Narodowej. Jest ona ukierunkowana na ograniczenie nieracjonalnych wydatków budżetu państwa poprzez zniesienie obowiązku zawarcia przez podmioty lecznicze dla osób pozbawionych wolności umów ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej oraz na rzecz pacjentów z tytułu zdarzeń medycznych.

Obowiązująca ustawa o działalności leczniczej nałożyła na podmioty lecznicze szereg obowiązków, określonych w art. 17 i nakładających na nie m.in. obowiązek zawarcia umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej (art. 17 ust. 1 pkt 4 lit. a) oraz na rzecz pacjentów z tytułu zdarzeń medycznych określonych w przepisach o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta - w przypadku podmiotu leczniczego prowadzącego szpital (art. 17. ust. 1 pkt 4 lit. b). Wobec nie dokonania wyłączenia tych obowiązków w odniesieniu do podmiotów leczniczych utworzonych przez Ministra Sprawiedliwości dla osób pozbawionych wolności, muszą one być realizowane również przez więzienną służbę zdrowia. Zrozumiałym i ze wszech miar słusznym ratio legis przedmiotowego obowiązku jest zabezpieczenie roszczeń finansowych osób, na rzecz których zasądzono odszkodowania lub zadośćuczynienia w postępowaniu cywilnym lub w związku z zaistnieniem zdarzeń medycznym w przypadku możliwej niewypłacalności zobowiązanego do wypłaty podmiotu leczniczego. Należy jednak mieć na uwadze, iż podmioty lecznicze dla osób pozbawionych wolności nie noszą cechy niewypłacalności, bowiem zgodnie z zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 stycznia 2013 r. w sprawie nadania statutów podmiotom leczniczym dla osób pozbawionych wolności (Dz. Urz. Min. Spraw. z 2013 r. poz. 83) funkcjonują one w ramach planu finansowego jednostek penitencjarnych (zakładów karnych i aresztów śledczych) będących jednostkami budżetowymi, co sprawia, iż wszelkie ich zobowiązania, w tym również wynikające z ewentualnych zasądzeń, muszą zostać uregulowane w ramach środków budżetowych, co czyni niemożliwym zaistnienie sytuacji niewypłacalności podmiotu leczniczego dla osób pozbawionych wolności. Powyższe czyni ustawowy obowiązek zawarcia umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej lub w związku z zaistnieniem zdarzeń medycznych nieracjonalnym wydatkiem budżetu państwa, nie popartym obiektywną potrzebą, a jednocześnie poważnie uszczuplającym budżet więziennictwa o środki, które mogłyby być przeznaczonymi na realizację zadań w sposób rzeczywisty służących ochronie zdrowia osób pozbawionych wolności.

W odniesieniu do jednostek służby medycyny pracy Służby Więziennej należy również wskazać, iż w praktyce ich działalności nie występują jak dotąd przypadki konieczności wypłaty odszkodowania lub zadośćuczynienia w postępowaniu cywilnym lub w związku z zaistnieniem zdarzeń medycznym, do istoty zadań służby medycyny pracy nie należy bowiem udzielanie świadczeń zdrowotnych, stanowiących najczęstsze Źródło ewentualnych roszczeń pacjentów z tytułu błędów lekarskich.

Powyższa propozycja zmiany w ustawie o zmianie ustawy o działalności leczniczej znajduje swoje uzasadnienie również w tym, iż koszty zawarcia umów ubezpieczenia wielokrotnie przewyższają koszty ponoszone przez Skarb Państwa z tytułu zasądzeń z powództw dotyczących działalności podmiotów leczniczych dla osób pozbawionych wolności. Należy w tym miejscu podać, że koszty umów ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej podmiotów leczniczych dla osób pozbawionych wolności zawartych na rok 2013 wyniosły 2 767 787 PLN. Koszt umów ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej zawieranych przez jednostki medycyny pracy SW wyniósł w roku 2013 40 000 PLN. Ponadto wejście w życie z dniem 1 stycznia 2016 r. przepisu art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 14 czerwca 2012 r. o zmianie ustawy o działalności leczniczej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2012 r., poz. 742) spowoduje konieczność zawarcia przez podmioty lecznicze, w których funkcjonuje szpital, umowy, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 4 lit b. Dokonane szacunki kosztów zawarcia umów ubezpieczenia od zdarzeń medycznych opiewają na kwotę ok. 3 400 000 PLN, co łącznie daje sumę ponad 6 000 000 PLN, którą — w przypadku utrzymania aktualnie obowiązujących przepisów — będzie musiało ponieść więziennictwo. Tymczasem całkowite wydatki w zakresie odszkodowań z tytułu niewłaściwego leczenia w 2013 r. wyniosły 86 000 zł., a w 2014 r. 30 000 zł. Dotychczas nie odnotowano przypadków wypłaty roszczeń finansowych z powództwa cywilnego wobec jednostek medycyny pracy SW.

Przytoczone wyżej argumenty, obejmujące w szczególności kwoty wydatków, które ponoszą i będą musiały ponosić jednostki organizacyjne więziennictwa, jednoznacznie więc wskazują na ekonomiczną nieracjonalność obowiązujących uregulowań i tym samym uzasadniają palącą konieczność ich zmiany w celu ograniczenia zbędnych wydatków budżetu państwa.

Projekt ustawy nie spowoduje negatywnych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.